184406

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยาก กล่องนมยู.เอช.ที. โดยใช้แบบจำลองของ Pearce – Turner และแบบจำลองของกองจัดการสารอันตรายและกากของเสีย กรมควบคุมมลพิษ โดยข้อปรุมภูมิที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสัมภาษณ์และการทดลอง ส่วนข้อมูลทุติยภูมิได้จากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย

ผลการวิจัย พบว่า ต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากโดยใช้แบบจำลองของ Pearce – Turner มีค่าน้อยว่าในกรณีที่ใช้แบบจำลองของกองจัดการสารอันตรายและกากของเสีย กรมควบคุมมลพิษทุกกรณี โดยหากพิจารณาเฉพาะต้นทุนหน่วยสุดท้ายในการกำจัดขยะบรรจุภัณฑ์และต้นทุนหน่วยสุดท้ายในการใช้ที่ดิน มีต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากเท่ากับ 455 บาทต่อตัน แต่หากพิจารณาต้นทุนหน่วยสุดท้ายในการกำจัดขยะบรรจุภัณฑ์ ต้นทุนหน่วยสุดท้ายของขยะบรรจุภัณฑ์ และต้นทุนหน่วยสุดท้ายในการใช้ที่ดิน มีต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากเท่ากับ 989 บาทต่อตัน ส่วนแบบจำลองของกองจัดการสารอันตรายและกากของเสีย กรมควบคุมมลพิษ พบว่า กรณีพิจารณาต้นทุนเฉพาะค่าใช้จ่ายทางตรงมีต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากน้อยที่สุดเท่ากับ 3,732.56 บาทต่อตัน ในขณะที่กรณีพิจารณาต้นทุนโดยใช้ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเป็นแรงจูงใจที่สะท้อนถึงการใช้ประโยชน์มีต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากมากที่สุดเท่ากับ 5,865.35 บาทต่อตัน ส่วนกรณีพิจารณาต้นทุนจากค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการมีต้นทุนในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายยากในระดับกลาง เท่ากับ 5,598.84 บาทต่อตัน

ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งนี้ คือ ควรให้ภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการลดปริมาณขยะย่อยสลายยากโดยการสร้างความเข้าใจในปัญหาอันเกิดจากขยะย่อยสลายยากแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภค ควบคู่กับการดำเนินนโยบายที่มีผลกระทบต่อราคาสินค้าเพื่อชี้นำการตัดสินใจเลือกใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าของผู้ประกอบการ เช่น นโยบายภาษีบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับหน่วยที่ใช้วัดและองค์ประกอบของขยะ อย่างไรก็ดี หากต้องการใช้แบบจำลอง Pearce – Turner กับขยะบรรจุภัณฑ์ที่มีปริมาตรมากแต่มีน้ำหนักน้อย แบบจำลองในการคำนวณควรตระหนักถึงทั้งน้ำหนักและปริมาตรด้วย ส่วนการประมาณต้นทุนจากภายนอกอันเกิดจากทัศนียภาพไม่น่ามองของขยะบรรจุภัณฑ์ควรใช้วิธี Contingent Valuation Method (CVM) จะเป็นวิธีที่เหมาะสมกว่า

184406

The objective of this research was to study cost of durable packaging waste, U.H.T. carton, by using Pearce – Turner model and Department of Pollution Control (DPC) model. The primary data were compiled by interviewing and experimenting, while secondary data were collected from organizations related to waste management.

The results revealed that cost of durable packaging waste by Pearce – Turner model was less than DPC model. For Pearce – Turner model, the cost of durable packaging waste management regarding to the marginal disposal cost and marginal landfill user cost was 455 Baht per ton, while the cost regarding to the marginal disposal cost, marginal litter cost and marginal landfill user cost was 989 Baht per ton. For DPC model, the cost regarding to the direct cost only was lowest at 3,732.56 Baht per ton, while the cost regarding to the induced administrative cost to reflect packaging usage was highest at 5,865.35 Baht per ton. The cost regarding to the direct and administrative cost was 5,598.84 Baht per ton.

This research suggests that authorities should reduce durable waste by: 1) educating people about durable waste problem to make them concern and change their consumer behavior, and 2) plan the policy that is related to commodity price for inducing producers' decision to choose raw materials which are more environmental friendly, as packaging tax policy. Moreover, it should improve waste fee of local government to harmonize with unit of waste measure and element of waste. However, if someone wants to use Pearce – Turner model with bulk packaging waste but low weight, the model should regard both weight and volume. Contingent Valuation Method (CVM) is more suitable for estimation of disamenity cost from packaging waste.